

Mehmet Turan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.08.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mehmet Turan

Eserleri:

Analık

Bir Ağustos sabahı
Batıkent-Kızılay Metrosunda
Saygılı bir çocuk yer verdi sana
Teşekkür ederim, yavrucuğum diyerek
Geçtin oturdun karşıma
Dikkatimi çektin
Çok farklı geldin bana

Başında siyah fötr şapka
Altında kıvrır kıvrır beyaz saçların
Çember altın küpeler kulaklarında
Canlı zeytini sürmeli gözlerin
Rujlu dudağın
Biraz sarkmış ince yüzün
Çıplak gerdanda; altın zincir, mavi kolye
Omuzlara kadar açık beyaz bluzun
Siyah kordonlu saat bileğinde
Kolunda beyaz çanta
Nazik ellerin
Uzun, ince parmaklarında
Siyah, beyaz, mavi taşlı kalın gümüş yüzüklerin
İnce beline oturmuş açık mavi pantolonun
Koyu mavi üzeri benekli ayakkabıların

Köprücük kemiklerin dışarı çıkmışsa da
Ayakların biraz şişmişse de
Ellerin, kollarında uzun siyah damarlar oluşmuşsa da
Yaşını altmış beş, yetmiş olarak tahmin etmişsem de
Sen hala gönlü otuz beşinde olan
Anakara'lı bir hanımsın
Tren Kızılay'a doğru yol alıyor
Anlaşıyor ki yaşama sıkı sıkıya bağlısın

Gönlü genç peri
Analık be..
Bu tarzınla bana çok şey söyledin
Konuşmasak bile inan ki
Bu sabah bana yaşam sevinci verdin.

Ankara, 10 Ağustos 2001

Mehmet Turan

Bir Şiir ve Kısa Bir Öykü

Köyüm Asma yüzü yamaca bakar
Önünde suyu berrak dere akar
Bağlarında tatlı üzümler biter
Bağlar Paşa'mda öldü duydunuz mu?

Köyün gerisi de kapalı ılgan
Çatalpınarın suyu derde derman
Ah ihtiyarlık çabuk geçti zaman
Pınarlar Paşa'm öldü duydunuz mu?

Baharda kara bulut çöker ağlar
Derelerin suyu bulanık çağlar
Eşinden ayrılan ah çeker ağlar
Komşular Paşa'm öldü duydunuz mu?

Turnalarda çok yükseklerde uçar
Sıralanmış Geycek Dağını aşar
Seyfe Gölüne hasret kanat açar
Turnalar Paşa'm öldü duydunuz mu?

Hacıbektaş' ta pir evliya yatar
İnsanların önüne ışık yakar
Dedeler piri huzurda saf tutar
Erenler Paşa'm öldü duydunuz mu?

Çobanlık yaptı çok zorluklar çekti
Çelikçayır Acıyı hergün gezdi
Hakbilir hiç kimseyi incitmezdi
Gücükburun Paşa'm öldü duydunuz mu?

Mehmet gözümün yaşı mı silinir
Bir ah çekersem yürekler delinir
Ciğerlerim bölük bölük bölünür
Dostlar Paşa'mda öldü duydunuz mu?

Mehmet TURAN
Ankara, 28 Kasım 2009

Not: Şiirde geçen Yamaç, Ilgan, Çatalpınar, Çelikçayır, Acı, Gücükburun Asmakaradam Köyü'nde belirli yerlere verilen yer adlarıdır. Hacıbektaş, köye 8-9 Km. uzaklıkta Nevşehir'e bağlı bir ilçedir.

Mehmet Turan

Esme deli poyraz

Mevsim kış olsa da
Sert esme deli poyraz
Daha da astırma
Gülmeyen yüzünü
Çocuklarım daha çok küçük
Okul yolunda
Sırtları kavi değil
Donar ilikleri
Kararır yüzleri
Çingışır elleri
Gözlerinden sızan yaşlar
Sızlatır zayıf yüreğimi

Tandır yanmaz boştur tava
Benim gibidir komşularım
Zordur yoksulluk fakirlik
Kim anlar kimin halini
Duy beni deli poyraz
Bu kış da benim gibi
Yolunu şaşırmış insanların
Kırma belini

Zordur bir şey yapamamak
Parasız pulsuz baba olmak
Ev soğuk çocuklar aç
Sert esip dondurma deli poyraz
Çocuklarımın solgun siyah gözleri
Geceleri uyku tutmayan
Yorgun gözlerimin içinde donar.

Ankara, 19 Ocak 2014

Mehmet Turan

Gül Pembedir Gül

Güller içinde bir gül
Ellerimde tek bir gül
Kalbimi tutuşturan
Sen güzel gülsün gül gül

Gül açık pembedir gül
Koklanır gonca gül gül
Benim gonca gülümsün
Sen güzel gülsün gül gül.

Gül pembe, pembedir gül
Yaşamak mı zordur gül
Geç gitsin umursama
Sen güzel gülsün gül gül.

Zengine de hayat gül
Çok da pulları var gül
Düşünme boşver gitsin
Sen güzel gülsün gül gül.

Ömür çok kısadır gül
Değmez üzölmeye gül
Gözlerime çok iyi bak
Sen güzel gülsün gül gül.

Mehmet Turan

Hiç Unutmadım ki...

Boz vadinin yamacında
Evler kayaların içinde
Kısa zaman aralığında
Güneşin içeriye kilitlendiği
Küçük pencere
Daracık kapılı
Bozkır evleri...

Evlerin daha iyi olanı
Kavak ağacı sıralı
Hasır sap saman
Kara örtü
Çalı çırpı basık tavan
Gökyüzünün bulutlarla vedalaştığı
Yeryüzünde yeşilin ölüm sarısına dönüştüğü
Kavuran yaz güneşlerinde serin
Karın tipileştiği kış gecelerinde sıcak
Duvarları samanla karışık çamur sıvalı
Sekileri odaları beyaz kireç boyalı
Tepenin kerpiç evleri...

Ben
Çocukluğumu
Kerpiç evleri
Köyü
Bozkırı
Hiç unutmadım ki...

Yıl bin dokuz yüz elli yedi
Ekim ayı
Tohumun toprakla buluştuğu zaman
Çiseleyen yağmur ve soğuk bir güz günü
Annem doğurmuş beni
Yufka ekmek yaparken
Tandır başında
İki çocuk anası
Genç gelin,
Henüz on dokuz yaşında...

Parmakları nakış nakış kınalı
Selvi boylu ince belli endamlı
Siyah belikleri topuklarında
Dokunan kilim ipi gibi sıralı

Ben
Dört beş yaşlarında çocukken

Annemin mavi kırmızı boncuk bağlanmış
Uzun zölüfünü
Sevgiyle parlayan
Ela gözünü
El ayası alınlı
Ay yüzünü
Kardan beyaz
Can veren
Ak sütünü
Tatlı sesini
Sıcak tenini
Kadife ellerini
Hiç ama hiçbir zaman unutmadım ki...

Ankara, 16 Eylül 2009

Mehmet Turan

Kansermiş Hastalığım Dostlar Bilemedim

Kalın ihale dosyalarına daldım
Gece sabahlara kadar uyumadım
Sırtımdaki ağrıya hiç aldırmadım
Kansermiş hastalığım dostlar bilemedim

Çalışılan son yer Antalya'da kaldım
Midemde bulantı Ankara'ya döndüm
Yediğimi çıkarttım çok kilo verdim
Kansermiş hastalığım dostlar bilemedim.

Yaşıım elli beş doktor yüzü görmedim
Hiç sigara içmedim içki almadım
Çok hastalıklara boynumu eğmedim
Kansermiş hastalığım dostlar bilemedim

On günde yaprak gibi sarardım soldum
Yüz kilodan seksen kiloya indim
Tutmuyor bacaklarım dermansız kaldım
Kansermiş hastalığım dostlar bilemedim

Oğlum aldı beni Gazi'ye gidiyor
Hastane binası üstüme geliyor
Hocam beşinci katta yatak buluyor
Kansermiş hastalığım dostlar bilemedim

Hemşire beyaz mama ile geliyor
Şişti kol damarlarım mama gitmiyor
Genel durumu dosyama not ediyor
Kansermiş hastalığım dostlar bilemedim

Şafakta her gün hemşire kan alıyor
Şabahtan hocalar bir şeyler soruyor
Öğrenciler umutsuz bana bakıyor
Kansermiş hastalığım dostlar bilemedim

Doktor hortum attı mideye iniyor
Parçalar alıp bir şişeye koyuyor
Patolojiden sonuç kötü geliyor
Kansermiş hastalığım dostlar bilemedim

Kemoterapi yan blokta veriliyor
Solgun hastalar sıralanmış duruyor
Damarlara saatlerce ilaç akıyor
Kansermiş hastalığım dostlar bilemedim

Eczaneden dolu poşetler geliyor
Hemşire ilaçları harman ediyor
Hortumda ilaç altı saatte gidiyor
Kansermiş hastalığım dostlar bilemedim

Yorgun vücut geç saatte eve düşüyor
Geceler günlerce uykusuz geçiyor
Yenmiyor hiçbir şey taş duvar kokuyor
Kansermiş hastalığım dostlar bilemedim

Yirmibir gün arayla sekiz kür aldım
Her ilaç alışta zor günler yaşadım
Saçım döküldü bir yıl tıraş olmadım
Kansermiş hastalığım dostlar bilemedim

Hafta beş gün radyoterapiye girdim
İlaç aldığım günleri arar oldum
Bacaklar yürümüyor yığıldım kaldım
Kansermiş hastalığım dostlar bilemedim

Eşim çocuklar ne çok ıstırap çekti
İçlerinde her gün fırtınalar koptu
Ekmek ile aşlarına zehir aktı
Kansermiş hastalığım dostlar bilemedim

Mehmet'im gel beni dinle çok şey yazma
İleti anlatıp eşi dostu üzme
Emir yücedendir moralini bozma
Kansermiş hastalığım dostlar bilemedim

Mehmet TURAN
Söğütözü - ANKARA, 29.11.2013

Mehmet Turan

Kestane Ağacı İle Dertleşme

KESTANE AĞACI

Bakıyorum pencereden
Son bir güz sabahı
Karşı dağların zirvesinde
Güneş belirli, belirsiz
Soğuktan, toprak kırağılanmış
Gökyüzü cam gibi parlak
Ay batmamış, sabaha kalmış
Yapraklar kat kat yerde
Bahçedeki kestane ağacı
Bu gece tamamen soyunmuş

Üzülme be kestane ağacı
Dallarım çıplak kaldı diye
Biliyorum;
Kış olacak, karlar yağacak
Sert poyraz rüzgârlarında
Ağıt şarkıları söyleyeceksin
Belki fırtınalarda dalların kırılacak
Çok sıkıntılı günlerin olacak
Sen bu zorluklara dayanacaksın
Dimdik, yine ayakta kalacaksın

Düşünme be Kestane Ağacı
Sonunda ılık günler gelecek
Tekrar yeşil elbiselerin olacak
Bereketli bahar yağmurları
Dallarını yıkayacak
Seher yelleri yapraklarını
Hafif hafif okşayacak
Güneş ışıklarını yine gönderecek
Toprak derinlerden köklerine
Su verecek
Dalların büyüyüp, gürleşecek
Kuşlar, kelebekler, arılar
Yine ziyaretine gelecek
İnsanlar gölgende serinleyecek
Hoyrat bir balta, köküne vurmadıkça
Yıllarca yaşantın hep böyle sürecek...

Ya ben, ya ben
Kestane Ağacı
Yaşım kırk beş oldu
Göğsümde, şakaklarımda
Çok az siyah kıl kaldı

Düşünüyorum sonunda
Hareketsiz bir beden
Sonu olmayan bir boşluk
Ki adı, ilahı ölüm
Bekliyorum az kaldı
Yakama yapışacak
Beni benden
Beni canlarımdan
Cananımdan ayıracak

Hey! Kestane Ağacı
Her şeyim toprak olacak
Varlığım, bedenim, tenim
Yaşadıklarım,
Duygularım, düşüncelerim anım

Bana bak Kestane Ağacı
Çoktandır bu bahçeye kök saldın
Bir gün olsun
Sevgini, ağıtını
Açığa vurmadin
Yaşadığın bu bozkırı sen
İnan ki benim kadar hiç sevmedin

Hey! Kestane Ağacı
Biraz sert konuştum bağışla beni
Bir an, bu topraklarda yaşadığım anılarıma daldım
Çocukluğuma doğru kısa bir yol aldım
O zamanlar küçük yüreğimle
Heyecanlanır, sevinir, severdim
Gür çeşmelerin, derelerin, coşkun akışını
Zerdali ağaçlarının çiçek açışını
Kürü kütük bağların yeşile dönüşünü
Zeki serçelerin
Kerpiç evlerin saçaklarında uçuşunu
Ağzında kurtçuk, sığırcıkların yuvaya dönüşünü
Kırlangıçların atlan, üstün, kaypak geçişini
Mayıs ayının esen rüzgârlarında
Yeni başak tutmuş ekinlerin
Sıralı bir ahenk cümbüşü içinde
Denizlerdeki dalgalar misali
Bir alçalıp, bir yükselişini
Arıların rengârenk çiçeklerde
Bal alışını
Çiçek açmış kekiklerin
Burcu burcu kokuşunu

Keven dikenlerinin
Ayaklarıma batışını
Hiç, ama hiç, unutmadım ki

Dinle! Beni, kestane ağacı
Ben küçük kuzuların, küçük çobanı
Onlarla konuşur, beraber dolaşırdık kırları
Seyrederdim masum gözlerinde
Gökyüzünü, açıp kapayan, duran koşan
Dans eden
Dev gölgeli
Kül rengi bulutları
Yaklaşırdı yeryüzüne düştü, düşecek
Korkunç bir kıvılcım, biran aydınlık
Şimşek ateşten bir çizgi
Çok uzun ve kırık
Ve sonunda, dehşetli bir gürültü
Her oluştta bende, müthiş bir korku
Saçlarım, bedenim, diken diken
Damalarımındaki kan donuk
Düşün, kestane ağacı
Kırda, yalnız küçük bir çocuk
Tek canlı kuzular
Sokulurum onlara
Yağmur, kırcı, dolu
Beni iliklerime kadar ıslar
Yağmurdan sonraki rüzgâr
Çok üşürüm
Gönlüm
Sıcak aş
Sıcak bir yatak ister
Kestane Ağacı
Bunlar ne gezer

Duygulandım be Kestane Ağacı
Kırpiklerim ıslandı
Yine de tatlıydı o günler
Çağlayan, koşan, sel gibi
Geldi ve çok çabuk geçti

Beni hiç dinlemiyorsun
Kestane Ağacı
Ölüm yolculuğuna çıkmadan evvel
Anlatmalıyım sana
Yürüdüğüm yolun
Zorunu, dumanını, tozunu
Hırçın gururumu

Hırpalanan gençliğimi
İşimi, aşımı
Çöl seraplarında kaybettiğim aşkımı
Biliyorum sen de benim gibi
Buralarda yalnızsın
Paylaşmak istiyorum seninle her şeyimi

Deh! Kestane ağacı deh
Çıplak kalan dalların
Rüzgârda yine eğildi
Anlıyorum
Beni dinlemek istemediğin besbelli
Çok mu lazım
Onlarda ölsün
Anılarım, düşüncelerim, duygularım,
Ölüme çeyrek vakit kaldı
Toprak olacak bedenim
Son ahirde Kestane ağacı
Bir avuç olacak toprağımı
Temmuz sıcakları kavursun
Kaldırsın deli Rodos rüzgârları
Her bir zerresini, bir tarafa savursun
Islatsın onları bahar yağmurları
Durmasın hırçın akan dereler
Alıp denizlere taşısın

Hey gönül dostu
Kestane Ağacı
Başın dik kalsın
Hep yıldızları seyret
Baharda filizlenecek yapraklarını
Seher yelleri okşasın
Karanlığı yaran
Tan yerine gülümse
Yaratana minnettarlını bildir
Doğan güneşe selam söyle

Bak Kestane Ağacı
Seni kıskanacak değilim
Dünyada dengeler böyle kurulmuş
Neyleyim bu kurallar önceden konmuş
Ölüme sitem mi etmek ne çare
Bu değişmez ilahi bir kanunmuş

Ah! Kestane ağacı ah.
Ayrılıyorum duygularım yoğun, bağrım ezik
Her şeyim saklım saçak, gönül bağım bozuk
Buğulanan gözlerimde bir damla yaş ne yazık
Son bir veda da diyeceğim şu ki artık
Hoyrat bir balta dallarını kırmasın
Kıyamete kadar yaşa
Yağmurlu, güneşli günlerin bol olsun...

Öğretmenevi-KIRŞEHİR, 23 Kasım 2000

Mehmet Turan

Köye Ağıt

Ferhat genç nerede köy nasıl boşaldı
Aynı yaştayız söyle emsal kim kaldı
Duran emmiler göçeli çok mu oldu
Söyle söyle güzel köyüm sana ne oldu

Ah köyüm hiç mi hiç unutmadım seni
Buram buram kekik kokardı etrafı
Yedi veren üzümler yeşildi bağı
Asmalar üzüm üzümde tat ne güzeldi

İnce belli kızlar çeşmeye giderdi
Ayşe kızlarda al yanaklar gülerdi
Belikler ince uzun omuz döverdi
Siyah saç saçta sarı toka ne güzeldi

Yeşil çayırda inekler yayılırdı
Testi olmuş memeler süt sağılırdı
Ala Boğa sesi köyde duyulurdu
Boğa boyun boyunda gerdan ne güzeldi

Eh iki bin koyun yaylıma çıkardı
Cıngıl elde analar koyun sağardı
Tandırda süt pişirir teşte yayardı
Süt teş teşte sütün kaymağı ne güzeldi

Turfanada kaymaklı yoğurt konurdu
Altında topaç turfanda yayılırdı
Tereyağ oldu mu gözde bakılırdı
Yağ turfan turfanda ayran ne güzeldi

Koyaklarda sarı gül çiğdem olurdu
Sivri uç değnek çiğdeme gidilirdi
Bir ay sonra çalığa sıra gelirdi
Değnek çalık çalıkta ak kök ne güzeldi

Karıklar Nisan ayında yapılırdı
İslatılmış tohum toprağı bulurdu
Bostan Haziran'da dal fidan olurdu
Karıklar hıyar hıyarda tat ne güzeldi

Kardan sonra ekinlerde göverirdi
Buğdaylar Mayısta kelleye dururdu
Haziran'da tırpan tönğü bulurdu
Tönğü ekin ekinde başak ne güzeldi

Desteler sıralı sıralı yatardı
Orak elde analar yığın yapardı
Tarlaya tırmık çek toz duman çıkardı
Tırmık başak başakta tane ne güzeldi

Üçgen kağı zelve ayağa dikerdi
Tekerler mazı öküzler ne çekerdi
Tekerlerdeki sesler yürek yakardı
Kağı sap saplardaki koku ne güzeldi

Akşamdan kaya tuzu ıslatılırdı
Teşterde tan vaktinde hamur hazırıldı
Kollar dibek gibi el, bezi alırdı
Kol el ellerdeki parmaklar ne güzeldi

Tandır damında beziler bulunurdu
Tahta oklava döner yufka olurdu
Kokusu çok uzaklarda duyulurdu
Saç yufka yufkada dürümler ne güzeldi

Karıklara arktan soğuk su akardı
Tevek dal gül döl gül birbirini sarardı
Eşek sebze eve heybeyle gelirdi
Sebze tevek tevek hıyar ne güzeldi

Su damlayan hıyar domates biberi
Közlerdik söğütler altında mısırı
Salkım salkım bağlarda tatlı üzümü
Bağ üzüm üzümler ağızda ne güzeldi

Sabah gün doğmadan evvel kalkılırdı
Uyuşuk yüze soğuk su serpilirdi
Kaymaklı dürüm tarlaya varılırdı
Tarla dürüm dürümde kaymak ne güzeldi

Saplar saçılır harmanlar yayılırdı
Döner taşlı dövenler saman olurdu
Poyraz eser çiğde faaliyet dururdu
Poyraz harman harmandauyku ne güzeldi

Bilezikte saman tınaz yığılırdı
Yaba ile poyrazlarda savrulurdu

Ceşte saman duman duman ayrılırdı
Saman çeş çeşte buğdaylarda ne güzeldi

Ceş kalburlarda sallanır elenirdi
Ayrılan buğday yün çuvala konurdu
Akşam olur harman yerinde kalırdı
Kesmik gece gecede yıldız ne güzeldi

Buğdaylar güz gelince öğütülürdü
Un al nakışlı çuvallara konurdu
Kepekli un kokulu yufka olurdu
Kepekli un unda ekmekler ne güzeldi

Buğday geniş bağ leğeninde kaynardı
Hedik kilimde yavaş yavaş kururdu
Dövülür sofularda bulgur olurdu
Sofu bulgur bulgurda kavut ne güzeldi.

Üzümlerde asmalarda bal olurdu
Bağlarda son güz ayında bozulurdu
Şirahannede üzümler ezilirdi
Şirahane sıra sıra tas ne güzeldi

Yeşil bağ gazel olup yaprak dökerdi
Soğuklarda başlar ayazlar çökerdi
Koyunlar akşamları ağıla girerdi
Ağıl koyun koyunlarda göz ne güzeldi

Göz bağlamada yumruklar sopa çoktu
Oyunda kol bacak sırt kara yanıktı
Oyunun en iyisi çelik çomaktı
Çelik çomak çomakta değnek ne güzeldi

Ankara, 2002

Mehmet Turan

Mehmet Turan

Seni Sevmekten Başka Nem Kaldı

İnsan dost derdim insanı severdim
Ay yüzlü yay kaşlıya gönül verdim
Hayat yolunda çok zorluklar gördüm
Güzel, seni sevmekten başka nem kaldı

Yürüdümde yol seni çok yürüdüm
Dağda kardım güneş vurdu eridim
Su oldum yar testisini doldurdum
Güzel, seni sevmekten başka nem kaldı

İndim ovaya yeşile büründüm
Serpe akan deresine vuruldum
Çok nazlısın Nazlı'm pekte yoruldum
Güzel, seni sevmekten başka nem kaldı.

Tatlı dilin güzel yüzüne kandım
Yolcuydum eğlendim yolunda kaldım
Ela gözlüm gör ne hallere kondum
Güzel, seni sevmekten başka nem kaldı

Yüzünü astın kaşlarını çattın
Gamsız sevmekten başka ne yaptım
Gönül bağı yoluna gazel ettim
Güzel, seni sevmekten başka nem kaldı

Artık buralarda durmam giderim
Yüklendimde göçümü ben neylerim
Vefasız son kez görmek isterim
Güzel, seni sevmekten başka nem kaldı

Mehmet yürü arkana bakma gitsin
Enginlere kanat aç sen yiğitsin
Başka illerde güzeli seversin
Güzel, seni sevmekten başka nem kaldı

Ankara, 06 Şubat 2009

Mehmet Turan

Şerife' ye Ağıt

Yalan dünya başıma dar geliyor
Kızım Şerife'mi aldı gidiyor
Dostlar feleğin işine ne diyor

Kuzum murat almayan güzel kuzum
Acına nasıl dayanırım kızım

Emmisi dayı geldi oturuyor
Doktor kızıma otopsi yapıyor
Kalpmiş hiç vedalaşmadan gidiyor

Kuzum murat almayan güzel kuzum
Acına nasıl dayanırım kızım

Dost arkadaş sabah eve doluştu
Nasıl vefat eder diye ağlaştı
Gönül kırmaz kızdı diye söyleşti

Kuzum murat almayan güzel kuzum
Acına nasıl dayanırım kızım

Torunum Niyazi yine durmuyor
Halam gelir diye yolu bekliyor
Kardeşler bacım diye çırpınıyor

Kuzum murat almayan güzel kuzum
Acına nasıl dayanırım kızım

Kibar kızım böyle mi olacaktın
Genç yaşta toprağa mı girecektin
Torun olacaktı evlenecektin

Kuzum murat almayan güzel kuzum
Acına nasıl dayanırım kızım

Kızım can yoldaşım dert ortağımydın
Evin erkeği orta direğimdin
Geçmişim bugünüm geleceğimdin

Kuzum murat almayan güzel kuzum
Acına nasıl dayanırım kızım

On yıl önce baban hakka yürüdü
Ramazanda Karşıyaka' ya kondu
Güvenmedi kızını benden aldı

Kuzum murat almayan güzel kuzum
Acına nasıl dayanırım kızım

Tabut üstüne gelinlik sardılar
Niyazi'mın kabrine koydular
Baba kızım hasret mi giderdiler

Kuzum murat almayan güzel kuzum
Acına nasıl dayanırım kızım

Yavrum siyah saçlarını tarıyor
Narin kızım servisine gidiyor
Akşamları gözlerim yolu gözlüyor

Kuzum murat almayan güzel kuzum
Acına nasıl dayanırım kızım

Mehmet yandım kül oldum ne söyleyim
Dostlar kader böyleymiş ne diyeyim
Ne olur duanızı eksik etmeyin

Kuzum murat almayan güzel kuzum
Acına nasıl dayanırım kızım

Ankara, 18 Eylül 2009

Mehmet Turan

Şımaranlardan Olma Ha

Sana şekli kim verdi
Bal çiçeği göz gördü
Gönüle aşkı koydu
Şımaranlardan olma ha.

*

Başına akıl koydu
Önüne nimet serdi
İnsana değer verdi
Nankörlük eden olma ha

*

İnsana bilgi verdi
Gönüle sevgi koydu
İyi huyda hoşnut oldu
Bozgunculardan olma ha

*

Dişi erkek yarattı
Tohum toprağa attı
Aşına nimet kattı
İsraf edenden olma ha

*

Dağı ovayı serdi
Bulutlara su koydu
Türlü yiyecek verdi
Kibirlenenden olma ha

*

İnsanlara göz verdi
Kalplere sevgi koydu
Onlardan razı oldu
Günahkârlardan olma ha

*

Kuşa kurda hak tanı
Dünya yaşam alanı
Tümünün var görevi
Hiç zalimlerden olma ha

*

Suya denizi sordu
Nice güzellik gördü

Yaratanı hak bildi
Böbürlenenden olma Ha

*

Her şey bilmez mi ulu
Kitabı bilgi dolu
Doğruluk Allah yolu
Haddi aşandan olma ha

*

Mehmet dilde söyledi
Gözlerde yaş ağıladı
Nice dualar eyledi
İnkâr edenden olma ha

Ankara, 19 Ocak 2011

Mehmet Turan

Varamam Sılaya Kalırım Annem

Gurbetede çıkalı yıllar oldu
Şu kara gözlerimde kanla doldu
Domurcuk güllerim saraldı soldu
Varamam sılaya kalırım annem

Uçar gurbet kuşu niye yorulmaz
Kardeş diye gelip kimse sarılmaz
İyi söze hiç bir evlat darılmaz
Varamam sılaya kalırım annem

Ararsam seni nerede bulurum
Eğlenirde gurbet elde kalırım
Yufka ekmeğine kurban olurum
Varamam sılaya kalırım annem

Mehmedim sözümde yerini bulmaz
Açılmış güllerim sararıp solmaz
Ölüm gurbet ilde mezara konmaz
Varamam sılaya kalırım annem

Ankara, 29 Nisan 2009

Mehmet Turan